

en begrænset mulighed for at undlade konfiskation, når særlige grunde undtagelsesvis måtte tale herfor.

Justitsministeriet vil anmode Rigsadvokaten om nøje at følge anvendelsen i praksis af den obligatoriske konfiskationsregel. Justitsministeriet vil endvidere anmode Rigsadvokaten om at overveje behovet for retningslinier på området med henblik på at sikre, at anklagemyndigheden i videre omfang end i dag nedlægger påstand om konfiskation af det anvendte køretøj. Justitsministeriet vil i den forbindelse anmode Rigsadvokaten om også at overveje behovet for retningslinier for konfiskation af køretøjer, som ejes af tredjemand, med henblik på at sikre, at anklagemyndigheden er tilstrækkeligt opmærksom på muligheden for konfiskation i disse tilfælde.

Justitsministeriet vil endvidere nøje følge anvendelsen af den obligatoriske konfiskationsregel

Forslaget ændrer ikke den gældende retstilling i relation til straffelovens § 76, stk. 3.

Den foreslåede bestemmelse svarer med visse ændringer til udvalgets forslag. Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 22, og bemærkningerne hertil.

9.2. Andre typer af sanktioner og indsatsmuligheder

9.2.1. Udvalgets overvejelser om andre typer af sanktioner og indsatsområder

9.2.1.1. Udvalget har overvejet muligheden for at indføre en tidsbegrænset rådighedsfratagelse af et køretøj i tilfælde, hvor føreren – eventuelt i gentagne tilfælde – har anvendt køretøjet til spirituskørsel eller andre grove eller gentagne overtrædelser af færdselsloven. Udvalget anfører, at en sådan ordning f.eks. kunne indføres ved, at en fører af et motordrevet køretøj, hvortil der kræves kørekort, midlertidigt fratages den faktiske rådighed over køretøjet i et nærmere fastsat tidsrum, f.eks. 3 måneder.

Ordningen ville efter udvalgets opfattelse kunne finde anvendelse i de tilfælde, hvor betingelserne for konfiskation ikke skønnes at være til stede, men hvor der alligevel er behov for en klar og utvetydig reaktion over for den pågældende fører.

Under hensyn til, at værdien af en tidsbegrænset rådighedsfratagelse er meget tvivlsom, idet køretøjet typisk skal tilbagegives til ejeren/føreren inden udløbet af frakendelsestiden, finder udvalget, at en sådan ordning vil være særdeles uhensigtsmæssig.

Udvalget har endvidere overvejet muligheden for, at politiet midlertidigt skulle kunne lægge beslag på et køretøj i tilfælde af spirituskørsel, hvis der er mistanke om, at føreren vil fortsætte kørslen, når det er muligt. Udvalget finder imidlertid, at de samme hensyn

gør sig gældende i denne situation, idet køretøjet typisk vil skulle tilbagegives på et tidspunkt, hvor førerens ret til at føre køretøjet er eller vil blive frakendt.

Udvalget kan på den baggrund ikke anbefale en ordning, hvorefter der kan ske midlertidig rådighedsfratagelse eller beslaglæggelse.

9.2.1.2. Udvalget har endvidere overvejet en ordning, hvorefter en person i tilfælde af gentagen kørsel i frakendelsestiden kan frakendes retten til at være ejer eller bruger af et motordrevet køretøj, hvortil der kræves kørekort, f.eks. når den pågældende tredje gang gør sig skyldig i kørsel i frakendelsestiden.

Udvalget har i samme forbindelse overvejet muligheden for, at ikke blot den, der er frakendt førerretten, men også den, der overtræder bestemmelsen i færdselslovens § 65, stk. 2, ved gentagne gange at udleje eller udlåne sit motordrevne køretøj, hvortil der kræves kørekort, til en person, som er frakendt førerretten, skal kunne frakendes retten til at være ejer af et køretøj.

En ordning om frakendelse af retten til at være ejer af et køretøj er tidligere blevet behandlet, jf. Folketingets Retsudvalgs overvejelser i betænkning af 18. april 1991 over forslaget til lov nr. 278 af 8. maj 1991, hvorved bl.a. færdselslovens § 133 a om konfiskation indførtes. Det anføres i Retsudvalgets betænkning, at udvalget havde gjort spørgsmålet om indførelse af en »spærringsordning«, dvs. en frakendelse af retten til at være registreret som bruger af et motorkøretøj som alternativ eller supplement til konfiskation, til genstand for nærmere overvejelser.

Justitsministeriet havde anført over for udvalget, at flere grunde talte imod gennemførelse af en sådan spærringsordning. Det anførtes således, at en personrelateret spærring ville være meget let at omgå ved proforma-registreringer, og at politiets mulighed for i praksis at sætte ind over for proforma-registreringer fandtes meget begrænset. Det anførtes endvidere, at en spærringsordning ikke ville kunne gennemføres i tilfælde, hvor køretøjet var registreret med et selskab som ejer eller bruger. I andre tilfælde kunne en spærring udelukke en person fra at stå som ejer af et køretøj, der benyttes af ansatte i vedkommendes virksomhed. En undtagelsesbestemmelse vedrørende dette forhold angaves i betænkningen at kunne misbruges, bl.a. ved at personligt drevne virksomheder oprettes proforma.

Rigspolitichefens repræsentant i udvalget har over for udvalget oplyst, at det ikke umiddelbart er teknisk muligt at registrere oplysninger om personer, der måtte være frakendt retten til at være ejer og bruger af et køretøj, i Centralregistret for Motorkøretøjer. Dertil